

Iijosta pyydetään taimenta, harjusta, siikaa, ahventa ja haukea. PVO-Vesivoima osallistuu vapaaehtoisesti hankkeisiin, joilla pyritään elvyttämään Iijoen kalakantaa.

3 KYSYMYSTÄ KALATIESTÄ

Mitä asialle kuuluu?

Iijoella kalateiden rakentamista on mietitty ja eri hankkein edistetty 1990-luvun loppupuolelta alkaen. Suunnitelmat Iijoen viiden voimalaitoksen ja kahden säännöstelypadon kalateiksi julkistettiin vuonna 2014.

Missä ollaan pisimmällä?

Pisimmällä ovat Raasakan kalatien suunnitelmat, Raasakaan on suunniteltu noin 600 metriä pitkää kalatietä. Rakentamisen toivotaan käynnistyvän lähivuosina. Kustannuksiksi arvioidaan noin 15-20 miljoonaa euroa.

Mitä tehdään nyt?

Parhaillaan neuvotellaan rahoituksesta ja töiden järjestämisestä.

Kuva: Jyrki Kallio-Koski

VAELLUSKALOJEN PALAUTUS YHTEINEN PONNISTUS

Iijoesta halutaan vaelluskalojen palauttamisen kärkihanke. PVO-Vesivoiman mukaan yhden keinoon sijaan tarvitaan useita, jotta halutut vaelluskalat löytävät tiensä Iijokeen.

KANSALLINEN KALATIESTRATEGIA on nostanut Iijoen yhdeksi kärkikohteeksi, tavoitteena on palauttaa vaelluskalat jokeen. Myös PVO-Vesivoima kannattaa tätä. Kalatiet ovat yhtiön mielestä yksi keino, olennaista on, että löydetään toimiva ja kustannustehokas ratkaisu, ja keinoja voi olla useita.

– Kalateiden lisäksi tai vaihtoehtoksi tarvitaan esimerkiksi ylisiirtoja ja jokialueen tuki-isutuksia, sanoo PVO-Vesivoiman toimitusjohtaja **Pertti Pietinen**.

Vaelluskalojen luontaisen lisääntymiskierron palauttaminen ei ole vain yhden tahon tehtävä, vaan Pietisen mukaan se onnistuu eri tahojen kuten PVO-Vesivoiman, viranomaisten ja kalastuskuntien yhteistyönä. Yhtiö on valmis osallistumaan vaelluskalatuutkimuksen, kalateiden tai kiinnittolaitteiden suunnittelun ja rakentamisen rahoitukseen.

– Toivomme, että vaelluskalakantojen palauttamisessa päästään etenemään ripeästi, sanoo Pertti Pietinen.

Eri käyttötarpeet huomioon

PVO-Vesivoima kannattaa jokien kehittämistä kokonaisuutena. Vaelluskalojen palauttaminen on yksi osa kokonaisuutta, mutta lisäksi siihen kuuluvat tulvasuojelu, säännöstely, vesivoima ja sen lisärakentamismahdollisuudet, virkistyskäyttö, matkailuyritykset sekä ammattikalastus.

Pertti Pietisen mielestä kannattaa pohtia, miten PVO-Vesivoiman nykyisistä kalatalousvelvoitteista saataisiin paras mahdollinen tulos. Nykyisistä kalatalousvelvoitteista osa voitaisiin muuttaa rahaksi ja käyttää kalateiden rakentamiseen, käyttöön sekä tutkimukseen.

– Jo nykyisellään PVO-Vesivoima käyttää kalanhoitoon 1,7 miljoonaa euroa vuodessa.

PVO-Vesivoiman mukaan Kollajan rakentaminen ei estäisi vaelluskalakantojen palauttamista Iijoen pääuomaan. Livojen osalta yhtiö on sitoutunut hakemaan ratkaisua, jossa vaelluskalat liikkuvat joessa mahdollisen Kollajan rakentamisen jälkeen.

Lohi lisääntyy Iijossa

Ylisiirretyt lohivetäimet voivat lisääntyä Iijossa. Tämä kävi ilmi Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen, nykyisen Luonnonvarakeskuksen tutkimuksissa, joissa kalojen liikkeitä on seurattu radiolähettimien avulla.

– Sekä naaras- että koiraslohet hakeutuivat lajityypillisille kutualueille ja tuottivat elinvoimaisia poikasia, tiivistää ohjelmapäällikkö **Aki Mäki-Petäys** Luonnonvarakeskuksesta.

Iijoella on siirretty kalastajien jokisuulta pyydystämiä elinvoimaisia lisääntymiskäisiä lohia voimalaitosten ohitse keskijuoksun kutu- ja poikastuotantoalueille. Vuosina 2009-2014 lohia siirrettiin yhteensä 800.

Aki Mäki-Petäys vetää rakennettujen vesistöjen kuusivuotista tutkimusohjelmaa, jossa tutkitaan muun muassa vaelluskalakantojen palauttamista ja kalateitä. Tutkimus jatkuu.

– Iijoki on laadukasta kalojen poikastuotantoaluetta. Nyt etsitään vastauksia siihen, miten poikaset pääsevät vaeltamaan takaisin mereen. Tähän on olemassa muun muassa Ruotsissa erilaisia, paremmin ja huonommin toimivia malleja.

Toimivaa ohjausmekanismia tarvitaan, sillä nykyisellään riittävästi poikasia ei pääse takaisin mereen, vaan niitä jää voimalaitospadon yläpuolelle. ■

▲ PÄÄKIRJOITUS

Pertti Pietinen
Toimitusjohtaja / PVO-Vesivoima Oy

YHTEISTYÖSSÄ TULEVAISUUDEN HYVÄKSI

PUDASJÄRVEN KAUPUNGINVALTUUSTON myönteinen päätös Kollaja-hankkeesta on keskeinen hankkeemme edistämiseksi. Se on hyvä, tulevaisuuteen katsova päätös. Merkittävä, 155 miljoonan euron hanke toisi piristysruiskeen koko seutukunnalle. Haluamme viedä hanketta eteenpäin yhteistyössä pudasjärveläisten kanssa, keskustellen ja kuunnellen. Haluamme tehdä Kollajasta yhdessä hyvän energiahankkeen niin ihmisten, kalojen, porojen kuin ympäristönkin kannalta.

Kollajan vaikutus vaelluskalojen palauttamiseen herättää huolta. Pohjolan Voima on sitoutunut osaltaan kansallisen kalatiestrategian toteuttamiseen ja myös siihen, että vaelluskalojen liikkuminen joessa turvataan Kollajan jälkeinkin. Vesi virtaa edelleen vuolaasti lijoessa ja kalojen

elinolosuhteet säilyvät. Vaelluskalojen palauttamiseksi lijokeen tarvitaan kuitenkin kaikkien osapuolten asiantuntemusta ja yhteistyötä sekä laajaa keinovalikoimaa.

Uskon vakaasti, että Pohjois-Pohjanmaan liiton koordinoima lijoen vesistövisio -hanke tarjoaa erinomaisen pohjan joen kehittämiseen kokonaisuutena, jossa vaelluskalojen onnistunut palauttaminen on yksi tärkeä osa. Kun kaikki osapuolet sitoutuvat yhteiseen vesistösuunnitteluun, eri tarpeet ja niiden vaikutus toisiinsa on helpompi sovittaa yhteen. Me Pohjolan Voimassa tuemme voimakkaasti kokonaisuuden edistämistä.

lijoen yhteistä vesistövisiotyötä on tarkoitus seurata toteutusprojekti, jossa rakennetaan ensimmäinen älykalatie Raasakkaan. Olemme

huolestuneita siitä, että suunnitelmat jäisivät toteutumatta erimielisyyden vuoksi. Kalateiden irrottaminen kokonaisuudesta lainsäädäntöhankkeilla hidastaisi kalateiden toteutusta merkittävästi ja veisi hyvää, rakentavan yhteistyön myötä syntynyttä valmiutta monta askelta taaksepäin.

PVO-Vesivoima käyttää vuosittain noin 1,7 miljoonaa euroa kalanistutuksiin. Lisäksi olemme vuosien ajan osallistuneet li- ja Kemijoella vaelluskalojen palauttamiseen tähtäävään yhteistyöhön sekä rahallisesti että asiantuntemuksellamme. Vaelluskalojen palauttamisessa kehityksen on mentävä nyt konkreettisesti eteenpäin. Parhaiten se onnistuu yhteistyössä, osana jokien kokonaisvaltaista ja eri näkökulmia yhteen sovittavaa kehittämistä. ■

▲ TEKIJÄT ESIIN

Kuva: Kai Tirkkonen

SAALIIT YLÖS JA TILASTOIHIN

Mitä tarkemmin kalansaaliit tunnetaan, sitä paremmin voidaan suunnitella kalastusta ja kalanhoidon velvoitteita. Kalastustiedusteluun kannattaa siksi vastata.

LEO PARTANEN

Kalatalousasiantuntija, toimipaikkalin Raasakka / Ikä 58 / Asuu: lissä

”Valmistuin Paraisten kalatalousopistosta iktyonomiksi eli 'kalansinööriksi' 1982 eli olen ensimmäisiä tätä ammattinimikettä käyttäviä.

Työskentelin ensin RKTL:n keskusalanviljelylaitoksella Taivalkoskella tutkimusmestarina ja tulin PVO:lle kesällä 1984 lähinnä velvoitetarkkailuun. Vuodet 1987-2006 työskentelin Voimalohi Oy:ssä.

Palasin PVO-Vesivoima Oy:lle vuonna 2007. Tehtäviini on yhä kuulunut kalojen istutusvelvoitteiden suunnittelu ja toteutus sekä velvoitetarkkailutehtävät. Talviaikaan käyn toimistossa läpi kalastuskirjanpidon palautteita ja laadin tarkkailun kolmi- ja viisivuotisraportteja.

Keväällä tuntuu virkistävältä päästä ulos luonnonravintolammikkotöihin sekä kalanistutuksiin lijoelle ja Koillismaan säännöstelyjärville.

Kalataloustarkkailuun kuuluu myös kalanäytteiden hankinta.

Erikoisinta kalanäytehankinnassa on lohien kuuloluiden talteenotto. Raasakan kalanviljelylaitokselta istutettavat lohen ja meritaimenen poikaset ovat värimerkittyjä. Kuululuuhun tarttuvan väriaineen avulla erotellaan lijkisuun merialueen lohisaaliista villiä ja viljeltyä alkuperää olevat saaliskalat.

Työn takia hyvä kalastusharrastus näyttää hiipuvan vuosi vuodelta. Kala maistuu kuitenkin ruokana.” ■

IRNIN ALUEELLA kalastuslupia myyvien kannattaa tänä vuonna kysellä luvan hankkijoilta osoite, sillä posti tuo vuoden 2016 alussa kalastustiedustelun, jonka toivotaan päätyvän kaikille Irnijärvellä kalastaville. Lomakkeisiin merkitään saaliiksi saadut kalalajit pyydyksittäin kilometräisesti.

Tietojen kerääminen on osa PVO-Vesivoima Oy:lle kuuluvaa kalataloustarkkailua. Edellisvuonna vastaava kalastustiedustelu tehtiin Suolijärvien alueella, lijoen merialueella ja rakennetulla jokialueella.

Kalastustiedusteluun kerätyt tiedot hyödyttävät kaikkia, sanoo kalatalousasiantuntija **Leo Partanen** PVO-Vesivoimalta.

–Tiedoilla on käytännön merkitystä. Sen perusteella saadaan selville istukkaiden menestyminen ja saalismäärien kehitys. Tiedot voivat vaikuttaa tuleviin kalatalouden hoitosuunnitelmiin ja kalanhoidon velvoitteisiin.

Tarkkailu iso osa velvoitteita

PVO-Vesivoiman kalanhoitovelvoitteiden tärkeä osa on tarkkailla kalaistutusten onnistumista ja eri kalalajien vaihtelua kalakannassa. Tarkkailussa yhteistyökumppaneita ovat ammatti-, virkistys- ja kotitarvekaloastajat, jotka kirjaavat saalistiedot. Tietoa kerätään kahta kautta eli sopimuskalastajien tuottaman kirjanpidon avulla sekä laajemman kalastajien joukon antamalla tiedusteluvastauksilla.

KALASTUSKIRJANPITO JA -TIEDUSTELU

5 vuoden välein lijoen merialueella, jokialueella, Irnin ja Kostonjärven alueella

3 vuoden välein Suolijärvien alueella

Kuva: Jyrki Kallio-Koski

Smoltteja matkalla istutettaviksi lijoelle. Tarkkailun ansiosta saadaan selville, kuinka iso osa näistä poikasista kasvaa täysi-ikäisiksi.

Tiedot kootaan 3- ja 5-vuotisraportteihin, jotka julkaistaan niiden valmistuttua Pohjolan Voiman nettisivuilla.

Kalastuskirjanpitoa hoitaa 70 sopimuskalastajaa, heistä yksi on iiläinen **Risto Tolonen**, joka on myös Pohjois- ja Etelä-lin jakokunnan esimies. Hän pyytää syksyisin verkoilla mätisiikkaa lin Haminan edustalla ja täyttää lomakkeisiin kilometrit, kalalajit, pyydykset ja pyyntipaikan. Kirjanpito tehdään jokaiselta pyyntipäivältä.

– Osa kalastajista pitää kirjaa saaliistaan joka tapauksessa, joten tämä kirjanpito ei ole iso vaiva lisäksi.

Tolonen sanoo, että kirjanpidossa mukana olevat kalastajat ovat hyvin sitoutuneita tähän työhön, osa on ollut mukana jo 80-luvulta.

– On yhteinen etu, että näemme miten saalismäärät muuttuvat.

Painopiste tiedusteluihin

Kalastustiedustelua tehdään samoissa sykleissä kuin laajempia tarkkailuraportteja. Leo Partasen mukaan painopistettä ollaan siirtämässä kirjanpidosta kalastustiedustelujen suuntaan. Kaikille luvan lunastaneille suunnattu kysely tuottaa tarkan tuloksen, jos tiedusteluun osallistutaan aktiivisesti eli lomakkeet täytetään ja palautetaan.

Osa tarkkailua on myös kalanäytteiden tutkiminen. Kalanäytteitä kerätään lijoen merialueella joka vuosi merilohesta, siiasta ja nahkiaisesta ja jokialueella harjukselta ja taimenesta. Irnin, Koston ja Suolijärvien alueella otetaan joka kolmas vuosi siika- ja muikkunäytteitä.

– Tutkittava kalamäärä on iso. Esimerkiksi siikanäytteitä tutkimme viime vuonna 500 kappaletta, Partanen sanoo. ■

Merelle on Vallitunsaarelta matkaa noin viisi ja Kemin keskusta seitsemän kilometriä. Ilmakuva kertoo, miltä alue näytti 50-luvulla.

Vallitunsaarella käy kalastusmatkailijoita kauempaakin. Joesta on kuuleman mukaan saatu 16-kiloisia lohia.

Kemijokisuun Kalastuskeskuksessa on toimintaa ympäri vuoden, kertoo yrittäjä Eero Vuorisalo.

Sauna lämbittää asiakkaille tilauksesta ja talvisin pukuhuoneet sekä laiturit ovat talviuimareiden käytössä.

Vanha kuva: Pohjolan Voiman arkisto
Muut kuvat: Kai Tikkanen

KALAA JA KULTTUURIHISTORIAA

Kalastusmatkailu sujuu kaupungin kupeessakin, kuten Kemin Vallitunsaarella. Tutkittavaa on myös lähihistoriasta kiinnostuneille.

VIEHEKALASTUS ei tarvitse aina erämaamaiseimia, vaan saalista saa vaikka kaupungin kupeesta vilkkaiden liikenneyhteyksien varrelta. Kemin Vallitunsaarella toimivaan Kemijokisuun Kalastuskeskukseen on helppo poiketa nelostieltä.

Touko-kesäkuussa kalastajia houkuttaa Kemijokeen nouseva lohi, ja alkukesän kylmistä vesistä kalaa saa hyvin. Paikalliset kalastajat tuntevat jo Kemijokisuun apajat, mutta kävijöitä tulee kauempaakin.

Viileänä kesäpäivänä pari kalamiestä veneen soutaa nelostien sillan ali vastavirtaan, yksi kalastajista heittää viehettään rannalta. Hän on venäläinen **Alexandr**, joka majoittuu Kemijokisuun Kalastuskeskuksessa muutaman päivän. Mies on tyytyväinen kalapaikkaansa, vaikka toistaiseksi kalaonne ei ole miestä suosinut.

– Ehkä onni vielä kääntyy, Alexander on kova kalamies, ja täältä on saatu 16-kiloisia lohia, kertoo Kalastuskeskuksen yrittäjä **Eero Vuorisalo**.

Kemijokisuun Kalastuskeskus on toiminut kolmen yrittäjän vetämänä jo yli kymmenen vuotta. Eero Vuorisalo, **Veli-Matti Köngäs** ja **Aarne Kauhanen** ovat vuokranneet Vallitunsaaren rakennuksineen PVO-Vesivoimalta.

– Meille tämä on lähinnä harrastusluonteista yrittämistä. Meidän lisäksi keskuksessa toimii kaksi palkattua työntekijää ympäri vuoden, Vuorisalo kertoo.

Kaupunki aivan vieressä

Kemijokisuulla kalastajien maisemaa rajaavat Isohaaran voimalaitos ja nelostien silta sekä rannat, joista pohjoispuolinen on asuttua. Merelle on matkaa noin viisi ja Kemin keskusta seitsemän kilometriä.

Voimalaitoksen yläpuolisiin patoaltaisiin on istutettu kirjolohta ja järvitaimenta, ja voimalaitoksen yhteyteen on rakennettu kaksi kalatietä vaelluskalojen nousua varten.

Luontaisesti joessa esiintyy haukea, ahventa, kuhaa ja siikaa.

– Vuonna 2014 myimme lähemmäs tuhat kalastuslupaa. Kävijöitä tulee Saksaa ja Venäjää myöten. Täällä majoittuu myös Lappiin matkavia ohikulkijoita, kertoo Eero Vuorisalo.

Henkilökunnan entisiä asuntoja

Kemijoen suulla Vallitunsaarella sijaitsee Isohaaran voimala, mutta suuri osa noin 20 hehtaarin kokoisesta saaresta on puistomaista maisemaa, jossa on entisiä Pohjolan Voiman henkilökunnan asuntoja.

Sodan päätyttyä Pohjois-Suomen jokivarsiin rakennettiin voimalaitosyhdyskuntia, joista Vallitunsaari on yksi. Sodan loppuvaiheissa Kemistä peräntyvät saksalaiset tuhosivat Kemijoen sillat vuonna 1944, mikä katkaisi rautatien. Pohjolan Voima Oy tarjoutui rakentamaan Kemijoen yli uuden sillan, jos se saisi luvan rakentaa sen yhteyteen vesivoimalan. Lupa saatiin, ja patosilta valmistui 1946 sekä voimalaitos vuonna 1949.

Sen lähelle Vallitunsaaren rakennettiin arkkitehti Eino Pitkäsén suunnittelema asuinalue.

– Enimmillään täällä asui noin 200 asukasta. Muistan lapsuudestani, kuinka bussi toi Vallitunsaarella asuvia perheenäitejä ostoksille Kemiin ja koppelakkinen kuljettaja nosteli ostoskassoja, Eero Vuorisalo kertoo.

Saarella on asuintalojen lisäksi ranta-saunoja ja varastoja. Osa rakennuksista on nyt Museoviraston suojelemia, näistä yksi on Kivikerho-niminen talo, joka oli voimalaitoksen johtajan asunto. Kivikerhoon liittyvät tarinat kiinnostavat kävijöitä.

– Urho Kekkonenkin majoittui Kivikerhossa pohjoisen matkoillaan. Talosta löytyy yhä Kekkonen huoneeksi nimetty makuuhuone, jonka seinässä on soittokeho keittiötä varten.

Saarelta löytyy myös venäläissotilaiden hautausmaa ja hautamuistomerkki. Venäläisiä sotilaita oli saksalaisten sotavankeina Kemissä.

– Historiaa tulee pitää esillä ja muistaa. Kun meille tuli aikoinaan aloite hautausmaalle ohjaavien opasteiden pystyttämistä, kannattimme ajatusta. Näin tämäkin osa saaren historiasta näkyy jälkipolville, kertoo **Aaro Horsma** PVO-Vesivoimasta. ■

KIELTOALUE LAAJENEET

PERÄMEREN KALASTUSALUE on laajentanut kalastuskieltoaluetta Isohaaran voimalaitoksen alapuolella. Verkkokalastus voimalaitoksen alapuolella on kielletty voimalaitoksen ja nelostien sillan välisellä alueella lukuunottamatta mätisiian kalastusta.

PVO-Vesivoima Oy ja Kemin kirkonkylän osakaskunta ovat jatkaneet viidellä vuodella sopimustaan. Sen pohjalta osapuolet panostavat rokastamalla tapahtuvan kalastuksen kitkemiseen. ■

KALAKANNAT VOIMISSAAN

Muikun, taimenen ja siian kannat ovat elinvoimaisia Koston- ja Irnijärvillä. Riittävän aktiivinen kalastus tukee kalakantojen terveyttä.

SIIKAKANTAA VAIVANNUT HAUKIMATO on uusimpien näytteiden mukaan saatu melko hyvin kuriin Koston- ja Irnijärvillä. Viime vuoden lopulla koottujen näytteiden mukaan haukimatoa oli noin 10 prosentissa siikanäytteistä, kun vielä vuonna 2011 määrä oli 30 prosenttia. Parikymmentä vuotta sitten jopa puolet sioista oli haukimadon vaivaamia.

Kalatalousasiantuntija **Leo Partanen** PVO-Vesivoimalta pitää tulosta hyvänä.

– Tulos johtuu todennäköisesti pitkälle siitä, että ylitieheää siikakantaa on ammattikalastuksella harvennettu. Haukimato vaivaa nimenomaan silloin, kun kanta on liian tiheä.

Säännöstelyjärjestelmästä Posion Ala-Suolijärvellä siikakanta on edelleen liian tiheä. Kantaa on harvennettu pyytämällä kuluneen vuosikymmenen aikana järvestä yhteensä 175 tonnia siikaa, kiiskeä ja ahventa.

– Tällä toivotaan olevan vaikutusta. Ala-Suolijärven uusimmista näytteistä odotetaan tietoa, onko haukimato vähentynyt.

Muikku-, siika- ja taimenkannat sen sijaan ovat elinvoimaisia Irni- ja Kostonjärville, muikku tarjoaa elinkeinoa myös ammattikalastajille.

Kostonjärvi tuottaa muikkua

Kostonjärvellä on nelisenkymmentä vuotta toiminut ammattikalastajana taivalkoskelainen **Veikko Naumanen**.

– Tärkein saaliskala on muikku, jota nousee keskimääräisenä vuonna 10 000 kiloa.

Kevättalvi on muikunpyynnissä sesonkia. Muikun talvinuottoa alkaa maaliskuun alussa,

jolloin Naumasen kaveriksi tulee 1–2 kausityöläistä. 300-metrinen verkon vetäminen jään alla ei onnistu yksin, vaan lisää käsipareja tarvitaan.

– Sesonkiaikana nuotanvetoon mennään päivittäin, ja usein menee iltaan saakka ennen kuin saalis on laatikoissa odottamassa kuljetusta. Kesälläkin muikkua vedetään nuotalla, mutta paremmin onnistuu rysäpyynti, jolloin saaliin saa nopeammin kylmään.

Veikko Naumasen tehtäviin kuuluu myös yhteistyö Voimalohien kanssa. Naumanen hoitaa käytännössä taimenen veloitustukset sekä valvonnan ja ruokii jatkokasvatuksessa olevat järvitaimenpoikaset.

– Menee aikansa ennen kuin poikaset oppivat hakemaan ruokaa automaattista.

Taimenta istutetaan Kostonjärveen joka vuosi 7000 kappaletta. Naumasta harmittaa, että hauki petokalana verottaa poikasia ja heikentää taimensaaliita.

Muikun lisäksi Kostonjärvestä nousee särkeä, kiiskeä ja haukea. Naumanen toivoo, että näiden kantaa saataisiin järvestä harvennettu, jotta muut kannat pysyisivät elinvoimaisina.

Naumasen lisäksi Kostonjärvellä kalastavat kotitarvemielessä vakiasukkaat sekä mökkiläiset.

– Kyllä tässä yhdelle nuorelle olisi elinkeino, jos joku olisi niin hullu että tähän ammattiin alkaisi. ■

Kevättalvella muikkua pyydetään talvinuottoauksella jäiden päältä. Saalista Kostonjärvellä käsittelemässä Veikko ja Ari Naumanen.

Kuva: Kai Tirkkonen

Iiläisen Veli Paakkolan taidonnäyte kesän 2014 koskenlaskukisoissa. Paakkola sijoittui koskenlaskun yleisessä sarjassa neljänneksi. Paakkola aikoo osallistua myös seuraavaan kisaan, joka järjestetään 4. heinäkuuta.

KUKA PYSYY?

KETTERYYTTÄ, KUNTOA ja aimo annos rohkeutta vaaditaan niiltä, jotka lähtevät tukkilaiskisaan lissä. Seuraava kisa Raasakkakoskella järjestetään perinteiseen tapaan heinäkuun ensimmäisenä lauantaina eli 4.7.2015.

Kisa jakautuu kolmeen osaan. Ensimmäiset osallistajat saavat veneillä vastavirtaan, sitten he laskevat koskea tukin päällä noin 200 metrin matkan.

Voiko tukilta tipahtaa, järjestelytoimikunnan sihteeri **Riitta Räinen?**

– Parempi olisi kysyä, että kuka pysyy tukilla! Reitillä varrella on kova virtauskohta, jossa yleisöstä kuuluu aina huudahdus, kun kisaaja saapuu siihen paikkaan, Räinen sanoo.

Ilman kelluntaliivejä ja uimataitoa kisaan ei ole asiaa. Veteen tippumisesta ei rangaista, kunhan kisaaja nousee omin voimin ylös.

Jos osallistujien vaatteet ovat vielä tässä vaiheessa kuivat, ne kastuvat viimeistään kolmannessa vaiheessa eli rullauksessa, joka on parikilpailu. Kaksi kilpailijaa asettuu samalle tukille ja pyörittää sitä, tukkia saa koskea vain jaloilla. Pariosuuden voittajaksi selviää tukilla pitempään sinnittelevä, vikkelijalkaisempi kisaaja.

Vaativan taitokisan järjestelyihin osallistuu monta yhteistyötahoa talkoovoimin. Pääjärjestäjiä ovat lin urheilijat, kunta ja li-instituutti. PVO-Vesivoima on yhteistyössä ohjuoksumalla voimalaitokselta vettä kisaajia varten ja lin Metsätyö toimittaa jokeen tukit sekä lähtöalueelle metsäkoneen, joka toimii lähtöalustana. lin Energialta saadaan alueelle sähkö.

– Ilman yhteistyökumppaneita perinteen ylläpito ja kisa eivät onnistuisi, Riitta Räinen sanoo. ■

“Iijoki on laadukasta kalojen poikastuotantoaluetta. Nyt etsitään vastauksia siihen, miten poikaset pääsevät vaeltamaan takaisin mereen.”

– Ohjelmapäällikkö Aki Mäki-Petäys, Luonnonvarakeskus